

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quid sit irregularitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

IRREGVLARITATE.

SVnt in hoc Tractatu nouem Capita: Primum, De Irregularitate in genere. Secundum, De Irregularitate proueniente ex defectu lenitatis. Tertium, De Irregularitate ex homicidio voluntario proprie dicto. Quartum, De Irregularitate ex homicidio casuali. Quintum, De Irregularitate ex delicto notorio seu infamia. Sextum, De Irregularitate ex delicto circa Sacramenta. Septimum, De Irregularitate ex defectu corporis. Octauum, De Irregularitate ex bigamia. Nonum, De Irregularitate illegitimum.

CAPVT I.

De Irregularitate in genere.

D V B I V M I.

Quid sit Irregularitas?

Definitio.
Differt a suspensione.

Respondeo, Irregularitas, in proposito, est impedimentum Canonicum, id est, Iure Canonum introductum, directe impediens acceptionem Ordinum Ecclesiasticorum, vel in susceptis ministerium. Dico, Directe impediens: quia Irregularitas formaliter est inhabilitas ad Ordines suscipiendos, vel ad usum susceptorum. Vnde distinguitur a suspensione, quae non dicit formaliter hanc inhabilitatem, sed prohibitionem vsus Ordinis, vel Iurisdictionis: vnde non impedit directe Ordinum susceptionem, vt Irregularitas, sed solum executionem; idque non perpetuo.

Excommunicacione & Interdicto.

Ab Excommunicacione & Interdicto distinguitur, tum ratione formali; tum quia, praeter impedimentum susceptionis & executionis Ordinis, haec etiam alia quaedam includunt. Excommunicacione enim separatur ab omnibus Sacramentis dandis & recipiendis; quatenus sunt participatio cum fidelibus, & a civili conuictu fidelium; Interdictum autem ab officijs diuinis audiendis, & a quibusdam Sacramentis, quae Irregularis potest suscipere. Tum denique Irregularitas generatim non est censura, eiusque violatio non parit aliam irregularitatem. Excommunicacione autem, & Interdictum secundum se sunt Censurae, quarum violatio si fiat per usum Ordinum sacrorum, inducit Irregularitatem. Vide Nauarrum, num. 194.

Quando & vnde quis censendus irregularis

Notandum est, Neminem habendum esse Irregularem, nisi id sit Iure expressum, vt communiter Doctores in Cap. *De sentent. excommunicacionis* in 61. Vnde opinio Doctorum, vel consuetudo non potest irregularitatem, inducere. Quare quodcumque dubium est, Vtrum in Iure sit positae Irregularitas ob certum factum, vel ob aliquem defectum, nemo ideireo censendus est irregularis: nam potest sequi benigniorem partem. Ita Couarr. in Clementina, *Si furiosus*, num. 3. & Nauarrus Cap. *Si quis autem*, de Penitentia, d. 74. num. 33. & 46. Similiter non est quisquam censendus irregularis, quando, etsi de Iure constet, tamen de facto dubitatur. Quod est contra Nauarrum & Couarr. supra.

Vnus tamen casus excipitur: nempe, quando in homicidio dubitatur, an hic occiderit, vel an cum debito moderamine in sui defensionem occiderit. Nam hic in dubio facti iudicandus est irregularis in vtroque foro; vt patet ex Cap. *Significasti*, 2. & Cap. *Ad audientiam*, de Homicidio. Ratio est, quia ita Iura statuerunt in detestationem homicidij, eo quod hoc peccatum maxime dedecet Ecclesiasticam mansuetudinem. Vnde etiam Episcopis a Concilio Tridentino non conceditur potestas dispensandi in irregularitate homicidij occulti.

3
In dubio homicidij incurritur irregularitas.

Cur vero in alijs casibus nemo sit censendus irregularis in dubio siue Iuris, siue facti, ratio est: Primo, quia non est expressum in Iure, & alioquin in dubio melior est conditio possidentis, vt patet de regulis Iuris in 6. atqui hic possidet Ius ad Ordines: ergo. Confirmatur: Quia in dubio nemo est spoliandus iure, quod habet; vt patet Titulo *De restitutione spoliatorum*. Secundo: Quia in penis semper benignior interpretatio facienda, quando id tenor verborum permittit; vt dicitur in regulis iuris in 6.

Non item in alijs dubijs.

Dices: In dubijs pars tutior est eligenda: atqui tutius est, vt se censeat irregularem, & ablineat a sacris Ordinibus. Confirmatur: quia haec est ratio quam adferunt Canones.

An semper in dubijs sit tutior pars eligenda?

Respondeo: Id verum esse, quando est periculum alicuius magni momenti in vna parte, quod in altera non est: v.g. Dubium est, vtrum baptizatus in nomine Christi collatus sit validus; hic est tutior pars eligenda ob periculum. Quando autem dubium est tale, quod vtriusque probabiles rationes habeat, quibus vtraque pars reddatur practice probabilis, potes sequi vtramuis: quia vtraque rata est. Ad Confirmationem, Respondeo: Illam rationem, quam adferunt Canones illi, non esse valde solidam; neque id esse necessarium: sufficit enim, vt decretum ipsum solidum sit.

Dices, Innocent. III. in Cap. *Illud Dominus*, de clerico excommunicato ministrante, statuit Episcopum celebrantem cum dubio excommunicacionis, incidisse in penas Iuris: Nam in dubijs, inquit, tutior pars est eligenda, & ideo debebat abstinere.

Obiectio ex Innocentio.

Respondeo: Ille Episcopus non habebat dubium probabile, quod esset excommunicatus, sed laborabat errata ignorantia, quae non excusat ab irregularitate. Adde post dubitationem non adhibuisse diligentiam, vt veritatem cognosceret.

Solutio.

D V B I V M II.

Vtrum, cuncta abatur Irregularitas, si crimen vel causa, vnde oritur, sit occulta, vel pauca cognita?

Alphonfus a Castro lib. 2. *De lege penali*, cap. ultimo, docet, Pro nullo crimine, quod vnitantum, vel paucis notum est, esse post penitentiam aliquem irregularem excepto homicidio, quod irregularem faciat, si vel vni constet: quod si ita sit occultum, vt nemini constet, ne hoc quidem irregu-

4
A Castro negat.